

Svar (4/8 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er rigtigt, at der gælder et retskrav på familiesammenføring i den forstand, at der gives opholdstilladelse til udlændinge, der opfylder betingelserne i udlændingelovens § 9, stk. 1, under den forudsætning, at forsørgelseskravet kan opfyldes eller ikke bliver stillet.

Kommunernes medvirken i familiesammenføringssager består i, at kommunen afgiver en udtalelse til Udlændingestyrelsen om, hvorvidt den herboende økonomisk er i stand til at forsørge ægtefællen.

Det er i alle tilfælde udlændingemyndighederne, der konkret skal vurdere, om det er rimeligt at fastholde udgangspunktet om, at den herboende skal kunne forsørge ægtefællen. Fremkommer der f.eks. oplysninger om, at den herboende danske statsborger har mindreårige skolesøgende børn, vil udlændingemyndighederne eventuelt efter omstændighederne se bort fra, at den herboende ikke kan godtgøre sin forsørgelsesevne og med udgangspunkt alene i de personlige forhold meddele familiesammenføring.

Der er således ikke tale om, at kommunernes vurdering underkendes, men derimod at udlændingemyndighederne skal foretage en vurdering af, hvorvidt det er rimeligt at fastholde forsørgelseskravet, når personlige omstændigheder peger i modsat retning.

Det er min opfattelse, at Udlændingestyrelsens praksis er i overensstemmelse med loven og dens intentioner.

Spm. nr. S 2840

Til justitsministeren (23/7 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren pålægge Direktoratet for Kriminalforsorg hurtigst muligt at opstramme praksis med hensyn til udgange for de farligste fanger, som for tiden afsoner fængselsstraffe og efterfølgende tilsvarende permanent foretage opstramning af de straffuldbyrde bekendtgørelser og -cirkulærer, som bl.a. indeholder regler for udgang?«

Begrundelse

De i spørgsmålet nævnte regler skal naturligvis normalt ikke ændres i tide og utide, men der har i den seneste tid været en række skandaløse sager vedrørende udgang for farlige fanger, som gør ændringer nødvendige. F.eks. er i dagspressen omtalt en sag, hvor en 23-årig udlænding, der for 1 1/2 år siden blev idømt 6 års fængsel for knivdrab, allerede nu har uledsaget udgang i længere perioder og bl.a. har optrådt på offentlige møder og i tv. Tilsvarende skandaløse optrin er tidligere forekommet med rockere, der ligeledes afsoner langvarige fængselsstraffe for drab.

Opstramningen må foruden udgang også omfatte andre restriktioner for farlige fanger, f.eks. besøg, adgang til telefoner og pc'er, muligheder for uddannelse uden for fængslet m.v.

Den overordentlig liberale praksis, der har udviklet sig i de seneste år, har skabt forargelse i befolkningen og har desuden medvirket til at fjerne den præventive virkning, som burde være knyttet til langvarige fængselsstraffe for de aller groveste forbrydelser.

Svar (11/8 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

De gældende regler om udgang er fastsat i Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgens cirkulære nr. 21 af 18. marts 1986. Det fremgår af reglerne, at det er en forudsætning for udgang, at fare for misbrug ikke antages at foreligge. Drejer det sig om indsatte, der er dømt for farlig kriminalitet, skal der udvises særlig forsigtighed ved vurdering af misbrugsfaren. Bl.a. i sådanne sager skal der indhentes en udtalelse fra politiet, forinden der gives tilladelse til udgang uden ledsagelse.

Der er fastsat visse tidsmæssige betingelser for, at tilladelse for udgang kan gives. Disse betingelser er bl.a. et udtryk for et hensyn til retsfølelsen, som tilsiger, at en person, der er idømt en frihedsstraf, ikke i almindelighed i tidsrummet umiddelbart efter gerningstidspunktet bør have udgang.

Muligheden for, at de indsatte under afsoningen kan bevare forbindelsen med ægtefælle, børn og familie samt til samfundet uden for fængslet, er af væsentlig betydning for de indsatte evne og vilje til at klare sig uden kriminalitet efter løsladelsen.